

KHÔNG NGUYỄN RỬA VÀ OÁN HẬN KẸ SÁT NHÂN

Năm 1997, trên đảo Sardegna, miền Tây nước Ý, thị trưởng cùng giới chức chính quyền và nhân dân thành phố Villasimius đã trồng cây "Ôliu-tha-thứ" nơi công viên dành cho công dân danh dự của thành phố là kỹ sư Giancarlo Bussi. Cố kỹ sư là một trong những nạn nhân đầu tiên của nạn bắt cóc người đòi tiền chuộc mạng của các băng đảng ở đảo Sardegna.

Cây Ôliu cao lớn 100 năm dành để tưởng niệm vị kỹ sư của hãng chế tạo xe đua Ferrari của Ý, nổi tiếng nhất thế giới. Kỹ sư bị bắt cóc ngày 4-10-1978, bị đòi tiền chuộc 2 tỉ 500 triệu lire (tương đương với 1 tỉ 400 triệu mỹ kim). Sau mấy tháng trời thương lượng, kỹ sư Bussi bị bọn bắt cóc thủ tiêu, hưởng dương 46 tuổi. Một số thủ phạm có dính líu tới vụ bắt cóc đã bị bắt và bị kết án tù. Có người bị lao động khổ sai. Có người 30 năm tù. Có người 20 năm tù.

Góa phụ trẻ Edda Bussi - trong cơn đau đớn khôn cùng - không bao giờ nguyên rủa và oán hận những kẻ đã giết chết chồng và gieo tang thương cho gia đình. Bà nói:

- Ngay từ đầu, tôi đã sẵn sàng tha thứ cho họ. Tha thứ thật trong lòng, như Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã tha thứ cho kẻ ám sát ngài, mặc dù sự tha thứ của Đức Thánh Cha không làm giảm thiểu những năm tháng tù tội của kẻ sát nhân, bởi vì công lý phải được tôn trọng. Phần tôi, tôi không bao giờ đối xử tàn nhẫn với kẻ thù, không nguyên rủa cũng không kiện cáo đòi bồi thường. Nhiều người thân không hiểu và trách cứ tôi. Nhưng tôi vẫn một mực tha thứ vì tôi là tín hữu Kitô, là người Công Giáo. Khi bạn nguyên rủa ai thì chính bạn cũng mất đi niềm an bình nội tâm.

Niềm an bình của bà góa phụ Edda Bussi đến từ thái độ nhẫn nhục, chấp nhận thử thách. Bên ngoài bà có dáng vẻ của một phụ nữ hiền dịu mảnh mai, nhưng bên trong lại ẩn chứa một sức chịu đựng phi thường. Sau thời gian dài kể từ khi xảy ra biến cố đau thương bà vẫn nhớ như in những tháng ngày thử thách. Xin nhường lời cho bà Edda Bussi.

Hôm ấy là ngày 4-10-1978, hai vợ chồng chúng tôi đang tận hưởng những giây phút thoải mái êm đềm. Chúng tôi cùng với hai đứa con, một trai một gái, đến nghỉ nơi dinh thự người anh rể của chồng tôi. Dinh thự nằm trong một địa điểm thật đẹp của đảo Sardegna. Vì phải nhập học nên hai con tôi đã trở về nhà trước. Chỉ còn lại hai vợ chồng chúng tôi. Khi toán người võ trang đột nhập vào nhà, thật ra họ chủ ý tìm bắt cóc người anh rể của chúng tôi.

Không tìm thấy anh, họ bắt chồng tôi. Thoạt nhìn thấy họ, tôi cứ ngỡ đây là bọn người chỉ muốn cướp của, nên cố gắng giữ bình tĩnh và tìm lời đối thoại, thoát hiểm nguy. Đến khi chồng tôi bị đưa đi rồi tôi mới hiểu đây là bọn bắt cóc đòi tiền chuộc. Ngay cả khi đối diện với những người trông thật dữ dằn,

hung ác, tôi vẫn không oán ghét căm thù họ. Tôi chỉ cảm thấy xót thương họ, bởi vì họ đúng là những kẻ đáng thương, tự đánh mất cuộc sống, nhân phẩm và phần rỗi đời đời.

Những tháng ngày kế tiếp là thời gian vô cùng đau khổ. Bọn bắt cóc đòi tiền chuộc tương đương với 1 tỉ 400 triệu mỹ kim. Một món tiền khổng lồ!!! Tìm đâu cho ra??? Sau đó họ giảm xuống. Nhưng tôi vẫn không chạy được số tiền bọn bắt cóc đòi hỏi. Một ngày, tôi nhận cú điện thoại đe dọa:

- Bà nên nhớ rằng, khi chúng tôi bắt cóc người nào thì có nghĩa người đó vĩnh viễn nằm trong tay chúng tôi. Bà không bao giờ trông thấy mặt chồng bà nữa!

Sau cùng, chồng tôi bị thủ tiêu.

Khi những kẻ thủ phạm bị kết án, có người nhận tội để được xin ân xá. Ông ta viết thư xin lỗi và xin trả tiền bồi thường. Tôi sẵn sàng tha thứ như vẫn tha thứ ngay từ đầu. Tuy nhiên tôi trả lời:

- Ông chỉ có thể chuộc lại lỗi lầm bằng cách sống theo đúng tiếng nói lương tâm, kêu xin THIÊN CHÚA Nhân Từ tha thứ cho ông. Xin kính chào ông.

... Oán hờn và giận dữ là những điều ghê tởm, về chuyện đó kẻ tội lỗi có biệt tài. Kẻ báo thù sẽ chuốc lấy báo thù của THIÊN CHÚA. Tội lỗi nó, THIÊN CHÚA xem xét từng ly. Hãy bỏ qua điều sai trái cho kẻ khác, thì khi bạn cầu khẩn, tội lỗi bạn sẽ được tha. Người với người cứ nuôi lòng hờn giận, thế mà lại xin THIÊN CHÚA chữa lành! Nó chẳng biết thương người đồng loại, mà lại dám xin tha tội cho mình! Nó chỉ là người phạm mà để tâm thù hận, thì ai sẽ xin tha tội cho nó? Hãy nhớ đến ngày tận số mà chấm dứt hận thù, nhớ mình sẽ phải hao mòn và phải chết mà trung thành giữ các điều răn. Hãy nhớ đến các điều răn mà đừng oán hờn kẻ khác, nhớ đến giao ước của Đấng Tối Cao mà không chấp nhất điều lầm lỗi” (Sách Huấn Ca 27,1 / 28,1-7).

(“Famiglia Cristiana”, n.5, Gennaio/1997, trang 40-42)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

